

CAMİ YAPTIRMAK*

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmâin...

Cenâb-ı Feyyâz-ı Mutlak ve Rabbü'l-felak Hazretleri, cümlemizi mağfûrîn zümresine ilhak buyursun... Tuttuğumuz oruçları kabul eylesin... Birçok seneler de afiyetler içerisinde, bu mübarek aylara kavuşmak da, nasîb ü müyesser eylesin...

Biliyorsunuz ki, hepimiz biliriz, şu mâbedler; Allah razı olsun bırakanlardan... Hemen her eve bir mâbed lâzım! Mabedin kıymetini, henüz takdir edememekteyiz maalesef... Allah ecdadımızdan razı olsun ki, bakın şu güzel mabedlerimize! Aşağı yukarı beş yüz senelik bir eser, bugün bize hizmet etmekte... Daha da beş yüz sene de hizmet eder inşaallah... Ama bununla beraber, biz de, “Eh var ya camimiz, yeter!” dememeli, elimizden geldiği kadar, yapılmakta olan yeni camilere de yardımcı olmaya çalışmalıyız.

Bu camiyi yapan bahtiyarlar, yapmışlar kendi başına, pek güzel ama, herkes onu yapmaya muvaffak olamaz. O büyük servet sahiplerine mahsus bir şey... Biz? Bunlara yardım ettiğimiz müddetçe, biz de bu camiden hissedâr oluruz.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Bu caminin sahibine Şimdi Cenâb-ı Hak, bu bizim kıldığımız namazların sevabının bir mislini veriyor. O beş yüz sene evvel gitmiŐ ama, defter iŐliyor. İŐliyor defter! Bu kılınan namazlarımızın sevaplarının bir misli de, onun defterine geçiyor. Biz bir sevap alıyoruz; o bugün beş yüz kiŐinin sevabını alıyor. Camisine göre; bin kiŐinin sevabını alır, on bin kiŐinin sevabını alır...

E, bunu herkes yapmağa muvaffak olmadığı için, gücü nisbetinde yardımlar da, bir cami yaptırmıŐ sevabına muadil oluyor. Cenâb-ı Hak'ın lütfu... Bir taŐ korsun, bir tuğla korsun, bir cam korsun... Bir ayak yardım edersin. Ne istersen? Yardımın nisbetinde, sen de bu camiye yaptırmıŐcasına sevap alırsın. Bu, büyük bir devlet!

Onun için, Cenâb-ı Hak bizi yaratmıŐ el-hamdü lillâh... Güzel bir vücudumuz var. Diyor ki:

“—Sizin vücudunuza, ben bakmam! Ne kadar güzel olursanız olun... Ne kadar zengin olursanız olun... Ne kadar bilgin olursanız olun... Bunlara hiç bakmam ben!”

“—Ya?”

“—Sizin bir gönlünüz var, o gnlnze bakarım!” buyuruyor.

Camiler de gönül misâlidir. Bizim gönlümüz neyse, camilerimiz de bu gönlün bir misâlidir. Camiler cemaatle dolarsa, o cami ma'murdur. Onu altınla yapsan, içinde cemaati olmazsa kıymeti olmaz o caminin...

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى

الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ

(التوبة: ١٨)

(*Innemâ ya'müru mesâcida'llâhi men amene bi'llâhi ve'lyevmi'l-âhiri*) [Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, (ve *ekâme's-salâte*) namazı dosdoğru kılan, (ve *âte'z-zekâte*) zekâtı veren, (ve *lem yahşe illâ'llâh*) ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder.] (Tevbe, 9/18)

Ehl-i iman camiye gelir, namazcağızını kılar. Bu sûretle cami imar edilmiş olur. İmarı böyledir.

Onun için, bu yapılmakta olan camilere gücümüz nisbetinde biz de yardımcı olursak, Allah-u Teâlâ bizi de, bir cami yapmış sevabıyla mükâfatlandırır.

Şimdi, Düzce'de bir kardeşimiz var, imam efendi... Onun köyünde cami yapılıyor. Bugün o camiye yardım istemek için, bizim camimize gelmişler. Biz de elimizden gelen yardımı yapmaktan çekinmeyiz, inşâallah...

Şimdi, bu camilerimize yardım böyle olduğu gibi, bizim gönüllerimize de yardım fırsatı bu aydadır. Bu ayı kaçırmamak lâzım!.. Bu ibadethane büyük bir nimettir bize... Şimdi bu ayda, hiç olmazsa her müslüman, son on gününü

ibadethanede geçirmek suretiyle, kendisini dünyadan çekecek... Dünyadan çekecek, işinden çekecek, çoluk çocuğundan ayıracak... Allah'ın evine kendisini hapsedecek. Diyecek ki:

“—Yâ Rabbi, ben sana misafir geldim. Beni affetmeyince, ben senin evinden gitmem!”

Bu niyetle girer ve on gün hiç olmazsa... Peygamber SAS, hiç bırakmamış. Hiç bırakmadığı bu ibadete sen de özen kardeşim! On gün hiç olmazsa Allah'a misafir ol! Allah'ın evinde ne büyük devlettir bu, Allah'a misafir olacaksınız! Biraz yemeğinden, içmeğinden fedakârlık yapacaksınız. Ama, aç kalacak da değilsin yani... Yalnız, vakitlerini Allah ile meşgul edeceksin, zikrullah ile meşgul edeceksin... Dua ile meşgul edeceksin...

Çıkarken de hiç şüphemiz yok ki, mağfûrîn zümresinde çıkılmakla beraber; Rahmetlik Hocamız Ömer Ziyâeddîn-i Dağîstânî Hz. der ki, Buharî hadisleri içerisinde, *Zübdetü'lBuhârî*'sinde:

“—Eğer bir mahalledeki camiye, böyle Allah rızası için giren kimse bulamazsanız; mutlaka, parayla tutun adamı, kandırın kimseleri, parayla sokun içeriye de, i'ti'kâf yaptırın! Çok faydası var... Memlekete gelecek kazaları, mahalleye gelecek kazaları, belâları önler. Mes'ud olursunuz, bahtiyar olursunuz.”

On gün orada hapis gibi, değil hapis ya, kendini Allah/a vereceksin on gün orada... Peygamberimiz yapmış bunu da, biz

niçin yapmayalım? O, hiç bırakmamış. O hiç bırakmamış, her Ramazan'da bunu tekrarlamış... Bize de, bu sünnet-i müekkede olur. Onu da bizim yapmamız efdal olur.

Allah hepimizi affetsin de, gerek hayırlara candan iştirak eden, gerekse Allah-u Teâlâ'nın bu güzel ibadetlerini seve seve yapan bahtiyar kullarının arasına cümlemizi kabul etsin...

Ma'lûm ya, buradaki yaşayışımız hepimizin muvakkat... Ebediyet yeri değil burası... Burası, geçiş yeri, geçiş yolu... Bu geçiştten hepimiz geçeceğiz. Geçmeyen kimse yok... "Her gelen gitse gerektir!" dedikleri yer... Buradaki paralar, servetler, bilgiler, varlıklar, şunlar, bunlar; hepsi burada kalacak... Buradan ahirete göçerken, ancak imanımız ve amel-i salihlerimizden ne varsa, onunla göçeceğiz.

Onun için, ilk dersimiz ölüm... Ölüm dersini verirken diyoruz ki:

"—Hatırla! Bak, kaşla göz arasında... Ne zaman geleceğini kimse bilmez. Binâen aleyh, hazır ol!"

Ne yap? Emre hazır ol! Allah-u Teâlâ'ya borcun olmasın! Kullara da borcun olmasın! Kimseyi de incitme, darıltma! Kimsenin aleyhinde de konuşma!

Aleyhte konuşmak, çok zararlı bir şey. Biz sevaplar kazanıyoruz ya şimdi; oruç tutuyoruz akşama kadar, aç kalıyoruz.

Derken bir gıybet ediyoruz, hepsi gidiyor gürültüye... Bir gıybet ediyoruz... Sevmiyor

Allah... “Müslüman kardeşinin etini yemiş gibi olursun” diyor... Ölü kardeşinin etini yemiş gibi sayılırsın...

Kimsenin aleyhinde konuşma. Senin de kabahatin çok, benim de kabahatim çok... Kendi kabahatlerimizi görür de onu ıslah edebilirsek, ne mutlu bize... Başkasının kabahati, neyimize lâzım bizim? Onu yermek, onun aleyhinde konuşmak; İslâm’a da yakışmaz, insanlığa da yakışmaz.

Allah hepimizi affetsin de, sevdiği ve razı olduğu kullarının arasına, cümlemizi kabul etsin... Ve mübarek Ramazan’ı, cümlemiz hakkında mübarek etsin... Oruçlarımızı tamamıyla, Allah’ın istediği gibi tutabilmek şerefine bizi nâil eylesin... Dünyadan ahirete göçerken de, iman-ı kâmil ile göçmek şerefine de nâil etsin Cenâb-ı Hak...

El-fâtiha!

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu’llâh!

Mehmet Zahid KOTKU

18. 07. 1980 - İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/](#)

[Cuma Sohbetlerine](#)

[PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü